

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Na naročbe brez istodobne vplačilne naročnine se ne ozira. — Za ostanila se plačuje od peterostopne peti-vrste po 12 h, če se ostanila tiska enkrat, po 10 h, če se tiska dvakrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št 5. in sicer uredništvo v I. nadstr., upravnništvo pa v pritličju. — Upravnništvo naj se blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, ostanila, t. j. administrativne stvari

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10. h.

Upravnništva telefon št. 85.

Poslanska zbornica.

Na Dunaju, 10. julija.

Izmed vlog naj omenjam zopet jugoslovanske: Spinčič interpe-lira finančnega ministra zaradi neke tobačne zaloge na otoku Krk; Roškar, dr. Korošec in dr. Hoče-var interpelirajo poljedelskega mi-nistra zaradi podraženja vitriola. Nato se nadaljuje razprava o proračunskem provizoriju.

V vsakem parlamentu, tako tudi v Avstriji, so te debate nenavadno dolge. Vlada pač mirno čaka, da se vsakdo izgovori in s tem svojo jezo potolaži, končno pa le privoli, kar si vlada želi.

Nemški nacionalce Stölzl je govoril v krasni nemščini, n. pr. »oder aber auch« itd. Tožil je, kako slab je bil stari parlament ravno glede proračunskih debat — bile so namreč neskončne — in želi, da bi bilo sedaj bolje. Povedal ni resnično nič novega, vse take stvari smo čitali že v časopisih, in že davno!

Za njim je govoril vodja avstrijske socialne demokracije, dr. Viktor Adler. Nanj je bila zbornica jako radovedna, kajti malo je bilo poslancev, ki so ostali na svojem mestu. Vsakdo je hitel v Adlerjevo bližino.

Dr. Adler, srednje visok človek, nekoliko čokate postave, dolgih temnorjavih las in ostro začrtanega obraza — pravi tip političnega voditelja. Zdelo se je, kakor da ima vsa zbornica pred njim poseben respekt, pred možem, ki stoji na čelu »delav-skih bataljonov«. Stvar se izrablja premnogokrat v prazno ustrahova-nje, pa vendar leži v tem marsikaj resnice. Kako bi si drugače zagotovi-la peščica socialističnih poslancev v prejšnji zbornici tako velik vpliv, ki je daleko presegal številno raz-merje njih poslancev — 11 — z osta-liimi poslanci.

Dr. Adler je govoril jako mirno in v onem elegantnem, prijetnem stilu, ki njega uprav označuje. Če se je kdo njegovih somišljenikov malo razjezil nad kakim medikcem, ga je prijazno zavrnil: z besedo in rokami. Njegov govor je zanimiv zlasti vsled tega, ker je politično konkreten.

Najprej se je spominjal mini-strskega predsednika, ki je dejal, kakor znano, da vidi socialiste rajši tu-kaj nego zunaj na cesti. Mi bomo po-vsodi, tukaj in na cesti, če je treba. Očitek, da je njegova stranka cel te-

den porabila za same nujne predloge in ni storila nič pozitivnega dela, je zavrnil s tem, da ni parlament samo avtomat, kjer se na vrhu zakonski osnutek vrže v odprtino, spodaj pa pride kot postava na dan, ampak ima opravljati pred vsem kontrolo političnega in upravnega funkcionir-anja vlade.

Nato je govoril o obroču, ki ob-daja parlamentarno skupino sociali-stičnih poslancev: ta obroč tvorijo nemški blok in slovenski blok. Med Nemci so pred vsem krščanski socia-listi, ki se vesele vse vladne udobno-sti, pa se vendar tako delajo, kakor da se jim za vladno prav nič ne gre.

Govoril je o meščanskem bloku, ki se je zavezal proti socialistom, ki je v očeh nekaterih oseb, kakor živi strah. Dajte nam socialnih reform — je nadaljeval — podpirajte nas v vsakem koraku, ki ga storimo v de-mokracičnem razvoju naših naprav in ne belite si glave zaradi usode so-cialne demokracije, o kateri Vam je govoril dr. Krek. Pri socialnih refor-mah pa se ne gre samo za starostno oskrbo, zavarovanje in varstvo de-lavstvu, ampak tudi v visoki meri za upravo, pred vsem za zdravstvene razmere.

Omenjal je nadalje prestolni go-vor, v katerem se govori tudi o naj-težji nalogi politike t. j. narodnost-nem vprašanju. Poudarjal je, da je dolžnost države, da skrbi, da se vse sile vsake narodnosti morejo raz-viti.

Ako je pomenjalo že demokra-tiziranje parlamenta cel političen preobrat, potem se tudi narodnostno vprašanje v tej stari in polomljeni Avstriji ne more rešiti drugače nego zopet po kakem revolucionarnem činu, ki more biti seveda zopet tako nekrvav, kakor tedaj, ko se je šlo za volilno reformo. Avstrija se mora spremeniti v prosto ljudsko državo. V tem tiči velik in težak problem, ki pa mu je treba poseči prav do dna.

Koncem svojega govora se je dotaknil še razmerja z Ogrsko. Po-vdarjal je, da njegova stranka nima nobene volje, da bi priznala kako žrtev, samo da bi mogla »enotnost ma-narhije« še nadalje vegetirati. Socialisti so torej glavo praktični ljudje — konkretni v svojih političnih na-črtih.

Za dr. Adlerjem je govoril nemški krščanski socialist Silberer, potem češki socialni demokrat Čen-ny. Nato veliki gromovnik — don Juraj Biankini.

Visoke močne postave, košate obrvi, globoke oči, nekoliko naslo-njen nazaj, med posameznimi bese-dami nekaj premora, da pogleda v svoj manuskript: kakor pišejo, da je bilo z Bismarkom.

Povdarjal je najprej, da hočejo hrvatski poslanci to zbornico dotlej podpirati, dokler bo stala na temelju resnične demokracije, spoštovanja vseh jezikov in narodnosti ter vseh veroizpovedi. Nato je pričel govoriti o hrvatskih zadevah: težnja Hrvatov je, da se združi kraljevina Hrvatska, Slavonija in Dalmacija v eno celoto in da zavzame kot taka svoje mesto v monarhiji.

Ostro je kritikal Ogrce. Nava-jal je izrek velikega francoskega dr-žavnika Gambette, ki je dejal, da žive na Ogrskem še sovinstični bar-bari. Z brutalno silo so Madžari ho-teli ugonobiti Hrvate; na nesramen način so prelomili postavbo, samo da se iznebe svojih političnih nasprot-nikov. Ker ni hotel pokriti te umaza-nosti noben pošten mož cele Hrvat-ske, je sprejel to nalogo Madžar Ra-kodezay: satrapska figura iz šole bivšega tirana Hrvatske, grofa Khnen-Hedervarija. Na ta način profanirajo Madžari, staro, častit-ljivo stolico bansko. Ogrski ministri-ski predsednik proti Hrvatom z že-lezno pestjo in drugimi nasilstvi, če nečjejo tega mirno prenesti. Ne sr-muje se, imenovati željo po združitvi treh naših kraljevin — izdajstvo! Bosno in Hercegovino, kjer niti mačke ni nobene madžarske, kaj šele prebivaleca, reklamira za absolutno domeno ogrskega globusa!

Biankini udarja jezo ob mizo pred seboj, da s tem še na zunan pod-krepi svoje argumente. Martirij hr-vatskega naroda trpi že celih 39 let in ves ta čas se ni našla niti ena oseba iz kroga na dvoru, vlade ali parlamenta, ki bi hotela Madžarom odločno povedati, da tvori nagodba med Hrvatsko in Ogrsko del javnega prava cele monarhije in da Madžari tega prava že v interesu monarhije ne smejo prelomiti. Dejaj, da de-lajo Madžari s Hrvati, kakor s psi.

Ko je končal Biankini, je imel okrog sebe skoro vse navzoče poslan-ce, celo nekatere Vsenemce, izmed katerih si je delal Wolf neprestano razne opazke na papir; čestitalo mu je, da ne pretiravam, vsaj nad štiri-deset poslancev.

Ko je interpeliral predsednika še Ukrajinec Hlibovický zaradi več-ralsnjega ukrepa predsedništva, k-

je odvzelo Markovu besedo, ker je govoril v ruščini, je bila seja za da-nes končana.

Jutri je nadaljevanje in upati je, da bo prvi del debate tudi končan. J. F.

Jezikovno vprašanje v par-lamentu.

Dunaj, 10. julija. Zdi se, da so se šanse za mirno rešitev jezikovnega vprašanja znatno preokrenile na bolje. Včeraj dopoldne je še vse ka-zalo na to, da bo jezikovno vpraša-nje ona zavora, ki bo že v tem za-sedanju preprečila redno funkcionir-anje parlamenta.

Češki radikalni poslanci so dali ministrskemu predsedniku do petih popoldne odlok, da ugodí njihovim zahtevam glede protokolaranja ne-nemških govorov, ter so zagrozili, da sicer takoj prično z obstrukcijo. V to svrhu so imeli že pripravljenih 51 nujnih predlogov, s čimer bi bilo onemogočeno drugo čitanje proračun-skega provizorija. Toda popoldne je nastal med Čehi nepričakovan pre-okret. Po plenarni seji poslanske zbornice je imel namreč češki klub vnovič posvetovanje o vladnih pred-logih glede rešitve jezikovnega vprašanja ter je po daljši vsestranski de-bati s 34 proti 31 glasovom sklenil sprejeti prepozicije minist-rskega predsednika kot provi-zorij, v zbornici pa izjaviti, da bodo Čehi v jesenskem za-sedanju z vso odločnostjo za-htevali, da se ugodí vsem nji-hovim upravičenim zahtevam.

Dunaj, 10. julija. Jutri opoldne je sklicana seja vseh klubovih načel-nikov. Na tej konferenci se bo skušalo mirnim potom rešiti vprašanje glede protokolaranja nemških govo-rov. Pripomniti je namreč, da so sicer Čehi akceptirali vladne predloge, da pa posame neške stranke še vedno trdovratno odklanjajo propo-zicije ministrskega predsednika.

Swobodna agrarna zveza.

Dunaj, 10. julija. V predsed-stvo te zveze so bili izvoljeni pe-

slanci Fink, Zazvorka, Kozlov-ski, Povše in Peschka. Zveza šteje sedaj 200 poslancev, ker sta ji pristopila še posl. Plaček in Kin-dermann, in sicer 70 krščanskih socialcev, 30 čeških, 29 nemških agrarcev, 28 Malorusov, 26 Jugoslo-vanov, 17 čeških klerikalcev, 10 Ita-lijanov, 9 nemških radikalcev, 2 Vse-nemca, 1 nemškega nacijonalca in 1 neodvisnega Čeha.

Nagodbena pogajanja.

Dunaj, 10. julija. V današnji seji se je razpravljalo vprašanje o železniških tarifih in o železniški zvezi Dalmacije z ostalo monarhijo. Rešiti bo še pred vsem treba vprašanje o vžitnini in o sladkorni surtaksi. Obo-jezstranski vladi imata namen slad-korni davek, ki znaša sedaj 38 kron, znižati za 5 do 6 kron, kar bi sicer zmanjšalo državne dohodke iz slad-korne industrije na Avstrijskem za 19 milijonov, na Ogrskem pa za 5 milijonov, a se je nadejati, da bo ta odpadek na davkih odtehtal večji konzum. Ker nagodbena pogajanja vzpričo ogromnega materiala le po-časí napredujejo, ni pričakovati, da bi se mogla zaključiti že ta teden.

Proti delitvi dvornega ar-hiva.

Dunaj 10. julija. Madžari stre-mijo za tem, da bi se dvorni arhiv razdelil in se listine, tičočse se ogr-skih dežela, izročile ogrski vladi. V tej zadevi je se danes posvetoval ar-hivni svet pod predsedstvom ministra Bienerttha. Na predlog in po ute-meljevanju prof. dr. Fournierja in dr. Čelakovskega se je ar-hivni svet soglasno izrekel proti de-litvi, sklenil pa, da se naj Ogrom iz-roče spisi, tičočsi se ogrskih plem-skih rodbin, in izda dovoljenje, da se smejo napraviti izpiski iz aktov, tičo-čih se Ogrske.

Kriza na Hrvaškem.

Zagreb, 10. julija. Hrvaško-srbska koalicija je imela danes do-poldne plenarno sejo, na kateri je razpravljala o položaju, ustvarjenem

LISTEK.

V tujini.

Študentovska zgodba. — Spisal Samko Cvetkov. (Dalje.)

»Publika bere? Ali si neumen! Nobeden ne pogleda, če pišeš pod psevdonimom. «Gotovo študent!« tako pravijo in listajo dalje po knjigi. Če je pred imenom kakšen naslov doktorja, ali pa če je celo kaj plave krvi v pisatelju, potem boro in če je še bolj neumno. Poznam pisatelja pri nas, ki piše vedno enako: dva gos-poda pa ena gospodična, od gospo-dov se eden ali ustreli, ali pa se od-pelje kam drugam, drugi pa se oženi z gospodično, ko postane sodni ad-junkt ali profesor, in tako se konča vsaka povest s poroko, ali pa se vsaj že razpošljejo zaročna ostanila.«

»Jaz tudi poznam tega gospoda ... Ali veš kaj, vendar je treba poka-zati narodu njegove napake in ga vzbuditi iz spanja.«

»Budi ga, če te pa ne poslušaj. Narod je kot uporen konj. Če mu še tako malo naložiš, ne pelje; če ga te-peš, breca, in obrean si ti ... Če ho-češ, da kdo bere, piši ženitne ponud-be. Take stvari boro vsaj ženske. Ali

pa piši verze za slaščičarske inserate ... take stvari boro sladkosnedenci. Veruj mi, da postaneš popularen in da te proslave kot velikega pesnika, čigar verzi se boro kot bi človek je-del bonbone, ali pa pil vanilijo.«

»Ti torej misliš, da lepe lirčne pesmi niso čislane?«

»Čislane? Bog varuj! Par navdušenih študentov jih prebere, mo-goče celo kakšen profesor, da piše potem kritiko, sicer pa živa duša ne. Vprašaj na primer kako gospodično, če pozna Murna. In kaj misliš, da ti poreče: »Slišala sem, da je pisal ver-ze, ali brala jih nisem, predolgčas je brati take stvari.« Tako se ti bo od-vezala in še mislila, da je povedala zelo modro.«

»Antonij, ti misliš, da jaz sodim bolje o celi stvari? Ah, kaj še! Na-lasč sem oporekal, da se je razvila razprava. Vidiš, meni ugaja, če ta-kole dobim človeka svojih nazorov in misli. Poznam sicer tebe od vseh strani, ali o tem še nisva govorila nikoli.«

»Zato sva pa danes rekla par be-sedi o domovini in njeni literaturi. Ej, ti Romane, še bi se dalo našeti marsikaj! Ali kdo bi se ukvarjal s takimi stvarmi! Ena lastavka še ne prinese pomladi ...«

V sobi se je kadilo od eigaret-nega dima, ker je Antonij kadil z veliko vnemo.

Okoli tretje ure popoldne je pri-nesel pismošča brzojavko za Ro-mana. Roman je dal pismošči krono in s tresočo roko odprl brzojavko in bral: »Ob petih me čakaj na kolo-dvoru. — Slavko.«

»Bog in sveti križ božji!« je vz-dihnil Antonij.

»Zakaj pa?«

»Zdaj pa ne bo nikoli miru ... večno krokanje. Saj vendar poznaš Slavka: on ti ni doma ponoči, če bi ga privezal. Ali verjemi mi, meni že preseda to ponočevanje. Zakaj ne bi bili lepo mirni, kot se spodobi študen-tu? Žalostno dejstvo je, da večina nas študentov smatra ponočevanje za nekako junaštvo. Res pa je ravno nasprotno. Kakšno junaštvo je to, če prideš pijan domov in nisi za nobeno rabo potem? Jaz si že zdavnaj želim miru, ali nekaj me vedno vleče, kar je močnejše nego želja po miru in vedno podležem.«

Roman se je zamislil in ni poslušal Antonijeve razprave. Čudna čuv-stva so prevzela njegovo dušo. Spom-nil se je Slavkovih odnosajev do Ani-ce in polastil se ga je neki nerazločni strah pred njim. Zelo rad je imel Anico in bal se je, da se dogodi nekaj z njim, ko pride Slavko.

Slavko je pred letom napravil matura na isti gimnaziji, kot sta jo obiskovala Antonij in Roman. V ti-stem času pa, ko je brzojavil, je bil

pravoslovce na Dunaju, ali samo vpi-san, ker študiral ni, ampak je bil do-ma pri očetu, ki je bil bogat bankir. Slavkov oče je bil znan kot velik za-praviljivec, Slavko pa je bil njegov dostojen naslednik. Znan je bil po vsem tistem mestu, kjer je študiral, ali tudi dolžan je bil vsem znancem.

»Jaz mislim, Antonij, da bi Slavko boljše napravil, da ga ni niko-li več sem.«

»Popolnoma tako mislim tudi jaz ... Zdaj se je doma gotovo sprl, ker prihaja tako nevtogoma. Bogsigavedi, kaj je napravil, zmožen je vsega.«

Zopet sta oba molčala ... Mirno je bilo v sobi in razločno se je slišalo govorjenje žensk iz kuhinje. Fani se je veselo in glasno smejala, kot bi ho-tela opozoriti nase, gospodinja pa je ravno tako glasno hvalila svoje štu-dente neki svoji prijateljici.

»Plačata mi vse do vinarja. Ima-ta denarja vedno dosti ...«

»Sta gotovo oba iz boljših hiš?« je vprašala prijateljica.

»O, seveda ... oba zelo bogata.«

»Ali laže stara«, je opomnil An-tonij.

Fani je mamino trditev še bolj podprla.

Medtem je vstopil v sobo prija-telj Antonijev in Romanov. Bil je uradnik pri nekem trgovcu.

»Ali vesta novost?«

»Ne?«

Slavko pride nočoj.

»Vemo tudi mi ... brzojavil je.«

Uradnik se je veselil, da pride Slavko.

»Takega fanta pa ni, kot je Slavko. Vse ga ima rado. Pri nas je nočoj gost in z njim seveda vidva tudi. Zato sem prišel zdajle k vama, da ga gremo skupaj čakati.«

Antonij je uradnika gledal začu-deno. Kako bi se mogel Slavka kdo veseliti? Čudno! In celo povabljen je, ko še ni niti prišel!

»Oh, ali si naiven, Martinček! Falota se veseliš! Ali veš, za koliko te je lansko leto opeharil?«

Martin Švrljunga se je začudil Antoniju.

»Ti ga nisi vesel? Saj sta bila vendar največja prijatelja. Koliko sta popila skupaj!«

»Celo prijateljstvo sva zapila, Martin moj. Tako prijateljstvo je meni breznov sneg in ne več ... pri-jateljstvo pri pijači sklenjeno je vredno ravno toliko kot slovanska vzajemnost proti sovražnikovemu na-valu. Kadar se več ne vidimo, po-žabimo drug na drugega in se bojuje-mo sami ... Ej, Martin, Martin, boš že govoril čez dva meseca zopet in te-daj boš vedel Slavku drugo slavo.«

In tako je prišel čas odhoda na kolodvor.

Slavko se je pripeljal v drugem

vsled odgođenja saborskega zasedanja. O tej seji se je izdal ta-le komunike: Hrvaško-srbska koalicijska je imela danes ob poluenajstih sejo pod predsedstvom posl. Tuškana, na kateri se je soglasno sklenilo, da ostane koalicijska še nadalje skupaj in da ne sme nobena stranka in noben član koalicijske stopiti v dotiko s kakršnimkoli izven koalicijske stoječim elementom brez prejšnjega odobrenja koalicijske. Nato je posl. Supilo prečital svoje poročilo o delovanju hrvaške delegacije v Pešti, katero izvestje je bilo določeno za savor. Opoldne je konferenca jela razpravljati o nadaljnji taktiki koalicijske. Seja se je prekinila ob eni in se nadaljuje ob šestih.

Ob petih ima sejo klub starčevičanskih poslancev. Tudi madžarski poslanci so sklicali na danes sejo, da se posvetujejo o političnem položaju. Zatrjuje se, da postane madžaron Spevec podban, dr. Silović pa oddelni predstojnik za pravosodje; misli se tudi na ustanovitev madžaronskega glasila, ki ga bo baje izdal dr. Egersdorfer.

Iz Ogrske.

Budimpešta, 10. julija. Zbornica je razpravljala o raznih peticijah in o interpelaciji glede inkorporacije Dalmacije. Posl. Nagy je naglašal, da se mora Dalmacija priklopiti deželam ogrske krone, toda ne na podlagi hrvaškega, marveč madžarskega državnega prava. Interpelacija se je odstopila vladi v nadaljno postopanje.

Črnogorska skupščina.

Cetinje 10. julija. Vlada je po ruskem vzoru razpustila narodno skupščino, češ, da nje večina ni bila "dobromislečna". Nove volitve bodo 31. oktobra, nova skupščina pa se sestane 21. novembra.

Dogodki na Ruskem.

Podvoločiska 10. julija. Na progi Podvoločiska-Odesa pri postaji Proskurov so neznani storilci razdajali železniški tir. Iz Avstrije prihajajoči brzovlak je skočil s tira. Ubijih je ogromno ljudi. Podrobnosti še ni, ker ne more na tej progi voziti še noben vlak.

Berolin 10. julija. V Moskvi so roparji napadli upravo železnice Moskva-Kazan, ker so izvedeli, da ima v blagajni 400.000 rubljev. Ker je policija zvedela o nameravanem ropu, je prišla pravočasno na lice mesta, kjer se je vnel krvav boj. Štirje roparji so bili ujeti, dva pa ubita.

Dopisi.

Iz brežiškega okraja. Matija Vavpotič, dušni pastir v Podsedri v brežiškem okraju, je bil te dni pri okrožnem sodišču v Celju zaradi sirovega ravnanja z nosečo ženo Omrzo obsojen na deset dni ričeta. Kakor znano, je Omrza vsled sirovega rav-

razredu. Najel je izvoščka in popeljali so se na stanovanje k Antoniju in Romanu, kjer je ostal od tedaj zaprejen tudi Slavko. Imel je sam svojo sobo in plačeval je skoro toliko kot oba onadva.

Tisti večer je bilo veselo pri Švrljugovih. Gospa je bila ženska postrežljiva čez vse mere in zelo dobra kuharica, česar posebno Slavko ni mogel prehaliti. Ko so povečerjali, so pričeli piti. Švrljugovi so imeli zmirom vino doma, posebno pa so gledali, da so se dobile dobre butiljke. In tisti večer so prišle najboljše na mizo. Zabave ni manjkalo in govor ni potihnil niti za minuto. Slavko je vedel toliko veselih novosti in zanj je bilo toliko novega tu. Za izpremembo je Roman igral klavir, domača hči Marta in Antonij sta pa pela zaljubljene duete iz oper in operet. Zabava je bila mnogovrstna. Ko je bilo že kasno, odpravili so se Slavko in drugova domov.

Ko so prišli na stanovanje, sta Roman in Slavko legla in ravnokotno hitro zaspala. Antonij ni zaspal. Teško mu je bilo srce in polna je bila glava zmedenih misli. Duša je kipele in hitela bogvekam za neznanimi cilji. Spomnil se je Lojzke, spomnil se je Arance iz variété-gledališča, ali spomnil se je tudi Švrljugove Marte. In pri tem spominu je počakal, kakor postoji popotnik pri lepem občestnem drevesu in se mu čudi. »Ti hudir, Marta, Marta... lepo dekle je; da

nanja župnikovega porodila mrtvo dete. Župnik Vavpotič ima na svoji kosmatni duši še marsikako stvar in bil je tudi že mnogokrat obsojen. Ta mož bi imel lahko še obilo prav neprijetnih opravkov, če bi ga ovadili sodniki vsi tisti, katerim je kaj storil. Toda naše ljudstvo je pasjeponižno in prenaša s pasjo udanostjo vse udarce in krivice, ki mu jih prizadevajo blagoslovljene roke. Pasji značaj, to je glavni vzrok vse naše nesreče v socialnem in političnem oziru. Nič poguma, nič močnatosti ni pri nas, zato nas pastirji strižejo kakor hočejo, volkovi pa dero. Prav župnik Vavpotič je zgled, kaj vse sme nekanovano delati duhovnik. Farani njegovi so vsi prepričani, da zasluži ostro obsodbo, ker dere ljudi do kosti. Celo za stvari, za katere bi po cerkvenih predpisih ne smel ničesar računati, tirja mastno plačilo. Vse kolne, vse se jezi, a — pušča tudi, da dela Vavpotič naprej kar hoče. Kdo more potem misliti, da se bo temu suženjsko-ponižnemu, strahopetnemu, nepogumnemu ljudstvu kdaj bolje godilo.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 11. julija.

— „Slovenec“ in poslanec Hribar. Klerikalci se ničesar niso bolj bali, kakor da pride župan Hribar v parlament. Zato so kar zatulili od besnosti, ko je narodno-napredna stranka postavila v Ljubljani za svojega kandidata župana Hribarja in napeli so vse sile ter se zvezali s peklom in hudicem, da bi ga pri volitvah strmoglavili. A vsa njihova infernalna sredstva niso nič pomagala, Hribar je le bil izvoljen. Klerikalci so kar divjali od jeze in gneva in da bi vsaj nekoliko pomiril razburjene živce preplašenih svojih pristašev je pisal takrat „Slovenec“ v svoji blazni domišljavosti: „Toliko pa je že sedaj gotovo, da pošljejo že v štirinajstih dneh Hribarja iz parlamenta domov.“ Če bi to šlo po „Slovenčevu“ in Šusteršičevi volji, bi se to morda res zgodilo, saj se ta dva Hribarja bogjota bolj kakor hudič križa. In poštenjaka že vesta zakaj. Čutila in vedela sta prav od začetka, da bo odklenalo Šusteršičevemu absolutizmu med jugoslovanskimi poslanci v tistem momentu, ko pride Hribar v parlament. Hino ille lacrimae! In Šusteršič in njegov organ sta kalkulirala prav! Tista družba, ki je hotela v državnem zboru izolirati Hribarja in njegove napredne tovariše, je ostala končno sama tako osamljena, da se sedaj Bogu in sama sebi smili. Da, da, Šusteršič lahko sedaj prepeva tisto znano pesem: „Verlassen, verlassen, verlassen bin ich, wie ein Stein auf der Strassen!“ In zato tista onemogla jeza pri klerikalcih in pri „Slovencu“ proti Hribarju. Profesor psihologije je nas svoje dni učil, da se onemogel srd javlja v tem, da se skuša svojega nasprotnika, ki mu ni mogoče priti blizu z drugim orožjem, z najpoderjšimi sredstvi oblatiti, ponižati in osmešiti pred javnostjo. Prav tako postopa sedaj „Slovenec“. V včerajšnji številki skuša velik vtisk,

sem to opazil šele nocoj... Antonij se je sklonil na postelji in je gledal v gosto temo po sobi, zakaj okno je bilo zagrnjeno z lesenimi roletami in luč s ceste ni mogla posvetiti v sobo. »Roman na primer je že videl in uvidel, da je Marta lepo dekle. Pravil mi je to nekoč, spominjam se, ali bil sem tedaj pijan in bogve da sem pozabil to stvar tako, kako sosedovo dekle, ki mi je časih dajala rože...« Prižgal je luč.

»Roman!«
Sosed se je samo zganil.
»Ej, klada, zdrami se!«
Roman se je prebudil. »Kaj hočeš... ali gremo?«
»Kam?«
»Domov!«
»Doma smo, že skoro pol ure spiš in smrčiš. No, zdrami se.«
Roman je vstal in sedel na postelji. »Salamensko si neslan. Kaj hočeš?«

»Ali se ti ne zdi, da je Marta lepo dekle?«
»Lepo dekle; dobro jutro, Antonij, jaz bi rad še spal.«
»O, počakaj nekoliko! Povej mi, kaj misliš, ali ni lepša kot Lojzka?«
»Je; in iz dobre hiše. Antonij, dobro si naletel.«
»Zaljubljen sem se res, ali kako se rešim Lojzke?«
»Pusti jo kar nakratko... Dobro jutro!«

(Dalje prihodnjič.)

ki ga je napravil v zbornici Hribarjev odgovor na Krekova isvajanja, prikriti s tem, da Hribarja smešiti in ponižuje. Slabo sredstvo to, ki je samo dokaz popolne onemoglosti! In na koncu svojih duhovitih budalosti vzklila poštenjakovič „Slovenec“: „Žal nam je, da Gostinčar ni dobil besede, da bi bil Hribarju posvetil.“ Mi pa pravimo: Gostinčar naj v parlamentu le lepo molči, saj ima vzroka dovolj, da si pošteno nabrusi svoj jezik za takrat, ko se mu bo treba zagovarjati pred sodiščem pred očitanji, ki zanj niso baš častna!

— Ploj contra Šusteršič. Na Šusteršičeva izvajanja je končno dr. Ploj vendar opustil obzire, ki jih je imel, in začel je pojasnjevati Šusteršičevo izdajstvo glede volilne reforme na Koroškem. Dr. Ploj je priobčil v „Domovinu“ članek, iz katerega izhaja čisto jasno in brezdvomno, da je Šusteršič kriv velike krivice, ki se je zgodila Slovencem, zlasti še koroškim in goriškim Slovincem pri volilni reformi in da je Šusteršič prodal in izdal koroške Slovence, samo da je na Kranjskem zagotovil klerikalni stranki mandate. In ta izdajalska stranka s svojim izdajalskim načelnikom hoče veljati za slovensko stranko! Pač res: ni je večje sramote za nas Slovence, kakor da je taka stranka med nami mogoča.

— Dr. Krek in čestitke. Ko je govoril zadnjič dr. Krek, se je zgodilo, da so mu ob koncu, razen njegovih najožjih somišljenikov, čestitali tudi nekateri člani Jugoslovanskega kluba, v katerem sedi tudi Ivan Hribar. In glej! Prišel je „Slovenec“ in na zvit način izkoristil ta drugače tako brezpomemben dogodek, kakor je tako čestitanje po govoru, češ, pogledajte, celo člani tistega kluba, v katerem sedi Ivan Hribar, so čestitali dr. Kreku, ker je le-ta napadel v svojem govoru ljubljanskega poslanca. Stvar pa je takak: Res so nekateri jugoslovanski poslanci segli dr. Kreku v roke, ker njegovih besed pričetkom govora niso umeli in so upoštevali samo to, kar je govoril dr. Krek pozneje. To je bilo samo odločno zavzemanje za splošno in enako volilno pravico. Zdaj pa, ko so hrvaški poslanci zvedeli, kaj je govoril dr. Krek pričetkom proti Ivanu Hribarju, vsi obžalujejo, da niso vedeli za stvar že prej, ker drugače bi mu nihče ne segel v roke. Eden izmed teh je svojo čestitko pri dr. Kreku — preklical. Mi bi zadave gotovo ne razpravljali v listu, ali vendar je zlobnost prevelika, da bi je ne ožigosali. Če meni „Slovenec“, da pojde s tako zlobnostjo še naprej, naj je prepričan, da mu odgovor ne izostane.

— Gostinčar v zbornici. Pred vsem si je stavil vsakdo vprašanje, ko se je zvedelo, da kandidira S. L. S. Gostinčarja: kako pa se bo ta mož obnašal v zbornici? Niso bili toliko nasprotniški oziri, ampak več občutek sramu, da pojdejo zastopati v poslansko zbornico slovenski narod taki ljudje, kakor je Jožef Gostinčar. In kako se obnaša zdaj ta mož na cesarskem Dunaju? Ne mislimo, kadar jo ubere s ščipalnikom na nosu po Grabnu ali Koroški ulici, ampak kako se vede v zbornici. Ko je zavrčal zadnjič ljubljanski župan v zbornici povsem neprimerno očitjanje dr. Kreka na njegovo osebo, je skakal Gostinčar kakor obseden sem in tja in se zagajal proti ljubljanskemu poslancu. Ko ga je Hribar opozoril, da se mora oglašiti vendar za besedo in mu pove potem, kar mu leži na srou, se je Gostinčar res ojunčil in hajdi na predsedniško tribuno, kjer se da zapisati med govornike. Toda Gostinčar obračal, dr. Korošec pa obrne. Kakor huda mati svojega porednega otroka, je storil tudi Korošec z Gostinčarjem: prijel ga je in mož se je moral dati zopet zbrisati iz govorniške listine.

— Narodni praznik koroških Slovincov. V nedeljo, dne 14. t. m., se vrši v št. Jakobu v Rožu na Koroškem velika narodna slavnost ob priliki blagoslovljenja temeljnega kamna narodne šole. Z obhodomvanja vredno poizrtvovalnostjo se koroški Slovinci v kratkem času dobrih

dveh let skoraj izključno le s svojimi lastnimi prispevki omogočili ustanovitve tega za slovenstvo na Koroškem tako vevlažnega zavoda, in gotovo je dolžnost vseh Slovincov, da se vsaj na dan, ko koroški Slovinci praznujejo uresničenje svoje najiskrenejše želje, pridružijo svojim bratom v slavu njihove osamosvojitve izpod težkega jarma tužjčevega pritiska, izpod jarma germanizacije. Dolžnost slovenskega naroda je, da ta dan resnično pokaže svojo bratsko ljubezen napram tistim, katere je vedno imenoval svoje najljubše, obenem pa tudi, da manifestira ono skupnost v našem narodu, iz katere se tako radi norčujejo naši nasprotniki, češ, nič jih ne družijo, niti rod niti jezik „bratov“ to- in onstran Karavank. Dvignite se torej in pohižite dne 14. t. m. v slovenski št. Jakob v slovenskem Rožu ter pokažite svojim koroškim bratom, da ni prazna beseda, ki se tolikokrat ponavlja o bratstvu in bratski ljubezni, pridite ter s svojo mnogobrojno navzočnostjo pokažite ohojemu Nemcu in izdajalskemu nemščurju, da ima koroški Slovenec onstran Karavank bratov, ki so pripravljeni vedno in vselej z vso odločnostjo stopiti v boj zanj in za njegova prava, in da je njih število toliko, da se mu ni treba bati sovražnikov zloba. Pozivljamo torej vsa narodna društva, pozivljamo vse posameznike, katerim je le mogoče, da žrtvujejo dan 14. julija koroškim Slovincem, da pohite ta dan v krasni slovenski Rož, da s svojo udeležbo pri blagoslovljenju temeljnega kamna nove slovenske trdnjave na Koroškem, narodne šole v št. Jakobu, navdušijo nanovo probujene koroške Slovence k tem vztrajnejšemu, tem odločnejšemu delu za njihov in z njimi celega slovenskega naroda obstanek, da probude v koroških Slovincih že skoraj zaspalo zavest, da so res še veja enega skupnega slovenskega debla, da je res še tostran gorovja isti rod kakor onstran, ki čuti z njimi, ki trpi z njimi trpečimi, ki se raduje z njimi, ko se sami vesele. Slovinci! V nedeljo, dne 14. julija, v št. Jakobu v Rožu, na narodni praznik koroških Slovincov! Pripomba: Železniška postaja za št. Jakob v Rožu je Podrožčica nove državne železnice. Najugodnejše zveze so za udeležnike celodnevne slavnosti: iz Ljubljane zjutraj 7.05, Gorice 6.05, Trbiža 8.18. Odhod iz Jesenice 9.25, prihod Podrožčico 9.44. Iz Beljaka 8.00 zjutraj, prihod Podrožčico 8.51. Brzovlak iz Trsta zjutraj 7.25, prihod Podrožčico 11.45. Iz Maribora preko Dravograda 3.20 zjutraj, prihod v Celovec 6.41, odhod 7.45, prihod Podrožčico 8.54. (Brzovlak odhod iz Celovca 6.50, prihod Podrožčico 7.47). Iz Celja preko Ljubljane z brzovlakom ob 4.18 zjutraj, iz Ljubljane ob 7.05.

— „Živeli profesorji!“ Pretekli ponedeljek je bila v Zagrebu skupščina hrvaških srednješolskih profesorjev in tu se je sklenilo enoglasno, da posebna deputacija izreče hrvaškim delegatom, vrnivšim se iz Pešte, zahvalnost hrvaških profesorjev na junaški obrambi „materinske besede“ in posebe da izreče hvato bivšemu šefu za uk in bogočastje dr. Rojcu radi njegovega pospeševanja interesov hrvaških profesorjev. — Da se bodo te izjave neugodno dojmile najnovejšega madžarskega komisarja Rakodczaja, je jasno. Te izjave so pale otvorjeno, odločno in močasto uprav ob času, ko je ban-komisar začel svojo „edinstveno madžarsko državo“ priporočati svojim činovnikom. V Khuenovih časih, ko je bilo vrhovno vzgojno načelo, slušati voljo predpostavljanih, bi take izjave probudile zgražanje vseh štreberjev. Za Khueno so bili baš profesorji „najnezanesljivejši“ element, a že pri končni rušitvi Khuenovskega režima so hrvaški profesorji odkrito in zanosno stopali pred izborno žaro. Tako mora tudi biti, saj so profesorji oni faktor, ki goji in širi kulturo med narod, pa mu morajo prednjačiti tudi kot vzori rodoljubja. „Profesorjem, ki stopajo naprej, vsaka čast in hvala!“ kliče „Hrvatska“. Mi se odkrito veselimo tega in se nadejamo, da bodo tudi naši slovenski profesorji šli močasto — naprej!

— Iz kamniškega okraja. Učiteljstvo imenovanega okraja je imelo dne 3. julija t. l. svojo vsakoletno konferencijo v prijaznih Moravčah. Sicer leži ta občina bolj na periferiji

kamniškega okraja, vsled česar nas je poziv c. kr. okr. šol. sveta iz začetka nekako presenetil. Toda po stvarnem premetrivanju smo prišli do prepričanja, da je to jako umestna naredba, ker se na ta način vse učiteljstvo seznanja z okrajem, v katerem službuje in katerega mora opisati ter razlagati v šoli. Namen teh vrstic pa ni opisavati dnevnega reda konferencije, ker se le-ta itak vrši po eni in isti šabloni, ali nekaj drugega je, kar nam sili pero v roko in kar je treba pribiti v memorandum „akademično izobraženim gospodom“, ki se toliko ponašajo s svojo „akademično“ izobrazbo. Tovariši Toman (naj mi oprosti, da sem izpustil „gospod!“ je otrokom v šoli res rekel: »Povejte doma, da se v sredo vrši pri nas okrajna učiteljska konferenca, to je nekaj takega, česar še nikoli ni bilo v Moravčah. Zato jih prosim, ako hočejo, da izobesijo zastave.« No, v koliko so se Moravčani odzvali tej prošnji, beremo v „Slovencu“ št. 153., kjer jih imenoma našteva; enega pa je postavil celo na „pranger“, t. j. krojača g. Šlibarja. (Pri prvi priliki, ko pridem v Moravče, si pri njem naročim obliko. Tovariši, ki ste v obližju Moravč, storite tudi Vi tako!) Da je „Slovenec“ dopisnik „prosim“ prelevil v „morajo“, to se umeva samo ob sebi, saj so taka zavijanja pri teh ljudeh običajna. Ko je bil dnevni red konferencije izčrpan — ura je odbila že davno poldan — zapeli smo še cesarsko himno. Med našim uradnim zborovanjem se je prikazala iz line farovškega hleva raztrgana, umazana cunjka kot zastava, češ: takale čast pristojta tebi, učiteljstvo, v zahvalo za tvoj trud, ki ga imaš s poukom in z vzgojo naših otrok! Ko smo prišli iz šole, smo gledali ta mišni prikaz. Nekateri so se hudovali, drugi zopet smejali in zbijali razne dovtype. Tako je nekdo vprašal svojega tovariša: »Prijetelj, čigavo pa je to poslopje?« — »I, farovski hlev je to.« — »Kdo pa stanuje notri?« — »Glej no, voli, krave, teleta in mogoče tudi kak bik.« — »To se pa čuje, kakor kaka legenda. V legendah sem časih čital, da so živali častile gotove svetnike; tukaj v Moravčah pa so počastile nas, učitelje. Čemu si torej zlovoljen? Razobesile so pač to, kar jim je v naglici prišlo v parklje. Zdaj pa pomisli, prijatelj, ako bi to bili ljudje, bogzna, kako slayje bi nam bili pripravili!« — Vsem čast!

— Slovensko planinsko društvo priredi dne 14. julija (v nedeljo) društveni izlet v št. Jakob v Rožu na Koroškem, kjer se izletniki udeležijo tudi slavnosti blagoslovljenja temeljnega kamna za narodno šolo. Odhod iz Ljubljane z vlakom v nedeljo zjutraj ob sedmih, povratek z večernimi vlaki. Posebna vrsta planincev odhaja v soboto, dne 13. julija na Golico v Kadilnikovo kočjo, prenočujejo tam in poletje v nedeljo zjutraj v krasni Rož. Odhod v soboto iz Ljubljane ali z dopoldanskim vlakom ali ob tričetrt na 4 popoldne.

— Ogenj. Včeraj zjutraj je divjala v Trebnjem in okolici silna nevihta, v kateri je udarila strela v hlev Franca Longarja v Igljenu. Pogorel je hlev s hišo in dvema svinjakoma do tal. Škode je 4500 kron, zavarovalnine pa 2000 kron. Sosedu Ignaciju Urbančiču je pogorel hlev, dva svinjaka in pod. Škode je 7500 kron, zavarovalnine pa samo 1800 K.

— Telovadno društvo „Sokol“ in pevsko društvo „Postojna“ v Postojni priredita v nedeljo, dne 14. t. m. popoldne izlet z godbo v Cerkljico, kjer se vrši prosta zabava s telovadbo, godbo in petjem. Odhod iz Postojne z vozovi ob 1. popoldne. Zbirališče pri br. Andreju Burgerju. Bratje Sokoli v popolni društveni opravi, pevci z društvenimi znaki. Bratje Sokoli in p. n. člani pevškega društva, kakor tudi drugi cenjeni gostje, se najvljudneje vabijo k polnoštevilni udeležbi. V slučaju slabega vremena se ne vrši izlet.

— Umrl je dne 9. julija t. l. g. Franjo Leskovar, nadučitelj v Novi cerkvi pri Vojniku blizu Celja, po daljši mučni boleznii v 47. letu svoje starosti. Pobralla ga je morilka — tuberkuloza. Mož je bil v narodnem oziru vedno zanesljiv. — Kruta smrt letos neumljeno pobira svoje žrtve med slovenskim učiteljstvom na Štajerskem!

— Konkurs je napovedal Milan Hočev var, trgovec z mešanim blagom v Celju.

— Petrazredna okoliška deška ljudska šola v Celju. V šolskem letu 1906/07 je obiskovalo ta zavod ob začetku 394, a na koncu 355 učencev, ki so bili vsi katoliške vere in slovenske narodnosti. Za višji razred, oziroma oddelek je bilo sposobnih 270 učencev, med temi 72 z odliko, zaostalo jih je 85 in nerodovanih je bilo 6. — Poučevali so poleg nadučitelja in šol. vodje 3 definitivni in 4 prov. učitelji ter dva

Po vseh kulturnih
državah re-
gistrirana

Na drobno
ne
prodaja.

LEVOVA ZNAMKA

1684-8

M. Joss & Löwenstein

a. in kr. dvorna dobavitelja

PRAGA

za
srajce
ovratnike
in manšeto

Umrli so v Ljubljani.

Dne 8. julija: Pavla Petrovič, posestnikova hči, 1 mes. Zablak 8. Življenske slabosti. — Fran Wurner, bivši pek, 64 let Japljeve ul. 2. Nephritis.

Dne 9. julija: Ivan Guzi, gostac, 87 let. Japljeve ulice 2. Ostarelost. — Ladislav Železnik, mehanikov sin, 1 mes. Strelške ul. 15. Jetika.

Dne 10. julija: Karol Ditrich, fotograf, 20 let Je v Ljubljani utonil.

V deželni bolnici:

Dne 7. julija: Franja Turk, posestnikova hči, 11 let. Miljar, tubercul. — Ivan Gorše, gostac, 68 let. Pljučnica.

Dne 8. julija: Katarina Pev, izdelovalka odelj, 68 let. Srčna hiba. — Matevž Dobrin, mizar, 29 let. Appendicitis perforat.

Meteorološko poročilo.

Vidna nad morjem 06:2 Srednji tlak 736.0 mm

Julij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
10	9. z.	738.9	18.8	sr. jug	jasno
11	7. z.	738.8	18.5	brezvetrno del. oblak.	
	8. pop.	736.4	25.1	p. m. jug. del. jasno	

Srednja večerajšnja temperatura: 19.1° normale 19.6°. — Padavina v mm 0.0

Tužnim srcem raznajamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prebranko vest, da je Bogu vsegačemu dopadlo poklicati k Sebi našega nepozabnega, iskreno ljubljeneega očeta, soproga, strica, brata in svaka, gospoda

VENDELINA RÜSSELA
c. kr. davkarja

danes ob polpetih jutraj po dolgem in mučnem trpljenju, previdnega s svetlostjo za umirajoče v 59. letu njegove dobe.

Zemski ostanki predragega rajnika se prenese v soboto, dne 13. julija t. l. ob polpetih jutraj iz hiše žalosti na pokopališče v Radečah. Sv. maše zadušnice se bodo služile v cerkvi Sv. Petra v Radečah. Dragoga pokojnika priporočamo v blag spomin in molitev.

V Radečah, 11. julija 1907.

Josipina Küssel, soproga. — Franjo, Božidar, sinova Josipina, hči

Zahvala.

Za med boleznijo in ob smrti našega nepozabnega, iskrenoljubljenega soproga, oziroma očeta, brata in strica, gospoda

Franca Modica
trgovca in posestnika

nam od tako mnogih strani podane dokaze sočutja, dalje za mnogobrojno spremstvo na pokopališče in za darovane vence, izrekamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem najtoplejšo zahvalo.

V Gorici, 9. julija 1907.

2297. **Zaljubljeni ostali.**

Psiček

(foxterrier), 2 meseca star, pristnega plemena, z rdečkastim trakom okrog vratu, se je izgubil ali pa je bil ukraden. — Odda naj se proti primernemu plačilu v pisarni **Ed. Šmarda, Dunajska cesta št. 18.** Nagradi se tudi vsakdo, ki bi dal odločilna pojasnila.

Hiša z vrtom

v Kandiji št. 31 se iz proste roke proda. Hiša je pri novem mostu ob štirih glavnih cestah, kjer je že več let dobro idoča prodajalna in je pripravna za vsako obrt. Več se izve istotam.

Naslov pove upravnistvo „Slov. Naroda“.

Zasebni uradnik

išče za stalno takoj stanovanje in hrano.

Naslov: **A. A. Prešernove ulice št. 52.** 2287-2

Učenca

sprejme v specerijsko trgovino **Ferd. Hlebš v Kranju.** 2257-3

Dve samski osebi iščeta za november

stanovanja

z 2 sobama in kuhinjo. 2302-1
Ponudbe pod „samska“ na upravnistvo „Slov. Naroda“.

Išče se dober, zanesljivi v

brusač.

Plača po dogovoru. 2259-3
Ponudbe pod „Parna žaga 100“ na upravn. „Slov. Naroda“.

2 sodarja

spretna delavca, se pod ugodnimi pogoji za veliko trgovino z vinom, **takoj sprejmeta.** 2274-2
Kje, — pove upravnistvo „Slov. Naroda“.

Lepo stanovanje

v I. nadstropju, obstoječe iz dveh sob, kuhinje, sbrambe, drvarnice, kleti in z vrtom se prav po ceni odda za **mesec avgust.** 2300-1
Poizve se v **Spodnji Šiški št. 205 v specerijski trgovini.**

Prodaja konkurzne mase.

V konkurzu trgovca **Ljudevita Šketa v Sevnici** proda se vsa v to maso spadajoča **zaloga mešanega blaga**, cenjena na 3108 K 92 vin., skupno, toda brez vsakega jamstva.

Kupci naj pismene ponudbe pri podpisnem upravitelju konkurzne mase **do 20. julija t. l.** vložijo, enočasno s ponudbami pa v roke tega istega položijo varščino 300 K.

Zaloga blaga, ki ga je prodati, se lahko vsak dan **do 20. julija t. l.** med uradnimi urami pregleda, istotako se lahko vpogleda cenilni zapisnik.

Na ponudbe pod cenilno vrednostjo se ne bo ozira jemalo.

O sprejetju ponudbe se bodo kupci **do 26. julija 1907** obvestili.

Pet dni po obvestilu mora kupec kupnino v roke upravitelja konkurzne mase založiti, blago potem takoj prevzeti in v roku nadaljnjih 8 dni iz prostorov, v kojih je shranjeno, odstraniti. Če bi pa kupec kupnine v določenem roku ne plačal, bi bila konkurzna masa upravičena, pogodbo razveljaviti ter založeno varščino kot zapadlo obdržati.

Sevnica, dne 10. julija 1907.

Mihael Korber,
c. kr. notar v Sevnici, kot upravitelj konkurzne mase.

KROKAR

POZOR! Predno greš spat, ali jutraj, ko vstaneš, pij 2—3 šil

GIMPEL

likerja; 2298-1

preprečil oziroma pozdravil bodeš popolnoma

mačka.

Glavna zaloga:

IVAN NOVAK, Ljubljana, Zaloška cesta št. 15.

šivilja

se sprejme pri gospe **M. Bugenig, Cesta na Rudolfovo železnico št. 5., parter.** 2292-2

Gospodična

popolnoma izvežbana v trgovini s papirjem, pisalnimi in enakimi potrebščinami, se sprejme.

Pismene ponudbe na upravnistvo „Slov. Naroda“.

Več popolnoma izurjenih in dobrih urarskih pomočnikov

sprejme takoj

RAFAEL SALMIČ

trgovina z urami, zlatino, srebrnino in optičnimi predmeti v Narodnem domu v Celju. 2296

Ura z verižico

za samo K 2.—.

Zaradi nakupa velike množine ur razpošilja šizajska razpošiljalnica: prekrasno pozlačeno 36-urno precizijako uro ankerico z lepo verižico za samo K 2.— kakor tudi 3letno garancijo. — Po povzetju razpošilja

Prusko-šizajska razpošiljalnica

F. WINDISCH v Krakovu U/38.

NB. Za neugajajoče denar nazaj. 2299

Panorama-kosmorama

Dvorski trg št. 3

pod „Narodno kavarno“.

Od 7. julija do

13. julija 1907:

Egipet.

Sprejemem več ključavničarskih pomočnikov.

Delo stalno. 2218-5

Ivan Rebek, Celje.

Zaradi odpotovanja se, za avgustov ev. novembr. termin odda v **Prebilnih ulicah št. 10, II. nadstropje elegantno**

balkonsko stanovanje

s štirimi sobami, kopalno, poselsko in prostorno predsobo z vsemi pritliklinami in vpeljano električno razsvetljavo.

Več ravnotam v pritličju deano ali v vinski kleti. 2271-2

Išče se spretnega tovarniškega ključavničarja

kateri mora biti obenem tudi **godbenik**, da more sodelovati pri tvorinški godbi. Služba je stalna.

Ponudbe s prepisi izprijčeval in z referencami naj se vpošiljajo na naslov **Bombažna predilnica in tkalnica, Tržič, Gorenjsko.** 2276-2

Na vrtu „Narod. doma“ v četrtek, 11. julija t. l.

velik vojaški KONCERT.

Začetek ob 8. zvečer. Vstopnina 25 kr.

Točilo se bode **salvatorsko in termalno pivo delniške pivovarne v Žalcu ter piznsko pivo.**

Prijetna vina. Izborna kuhinja.

Cene povsem zmerne.

Za obilen obisk se priporoča

E. Kržišnik,

restavrat.

V slučaju neugodnega vremena je koncert v areni.

2284

2284

2284

2284

2284

2284

2284

2284

2284

2284

2284

2284

2284

2284

2284

2284

2284

2284

2284

2284

2284

2284

2284

2284

2284

2284

2284

2284

2284

2284

2284

2284

2284

2284

2284

2284

2284

2284

2284

2284

2284

2284

2284

2284

2284

2284

2284

2284

2284

2284

2284

2284

2284

2284

Sprejemem tako kleparske pomočnike in učence.

Ivan Rajina, v Spodnji Šiški št. 59.

Večje število tesarjev

sprejema proti dobremu plačilu

Ivan Zakotnik, tesarski mojster,

Dunajska cesta št. 40. 2276-2

V svoji stroki jako izvežbana

šivilja

se prioroča častitim damam. Gre tudi na dom šivat. 2278-2

Naslov se izve v upravn. „Slov. Nar.“

Velika zbirka metuljev

natančno urejena se radi preselitve nemudoma **ceno proda.**

Ponudbe do 15. t. m. pod šifro „metulji“, poste restante, Ljubljana, glavna pošta. 2272-3

Ceno se proda

vinograd

pri Celju.

Naslov se izve v upravnistvu „Slov. Naroda“.

2265-2

RAKI

okusno pripravljeni, in tudi živi

se dobe vsak dan

v restavaciji, pri Zlati ribi.

Toči se tudi izborna pijača.

S spoštovanjem

2239-3

Marija Rozman.

Razpis

oddaje zgradbe novega enorazrednega šolskega poslopja na Savi ob južni žel.

V svrhu oddaje zgradbe enorazrednega šolskega poslopja na Savi se bo

dne 4. avgusta t. l. ob 4. popoldne

pri g. **L. Berdajs** vršila očetna obravnava.

Stavbinska dela, ki se oddajo samo enemu podjetniku, so sledeče proračunjena:

1) Težaška dela	K 2389.56,
2) Zidarska dela	K 2346.77,
3) Gradivo za zidarska dela	K 2855.40,
4) Tesarska dela	K 900.03,
5) Gradivo za tesarska in težaška dela	K 2419.90,
6) Kamnoseška dela	K 272.30,
7) Ključavničarska dela in železo	K 1078.30,
8) Kleparska dela	K 345.37,
9) Barvarska dela	K 196.71,
10) Steklarska dela	K 170.40,
11) Lončarska dela	K 270.—,
12) Slikarska dela	K 38.10,
13) Mizarska dela	K 820.—,

Skupaj K 14102.84.

Varščina znaša 1410 K (tisočštirindeset kron), ki je predložiti krajnemu šolskemu svetu pred pismenim ali ustnim ofertom.

Naerti, strokovnik in stavnbi pogoji so na vpogled pri g. L. Berdajs.

Krajni šolski svet na Savi ob juž. žel.,

dne 10. julija 1907

Ignacij Smuk, predsednik.

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“

12-78 Podružnica v **SPLJETU.** Stritarjeve ulice št. 2. Podružnica v **CELOVCU.**

Delniška glavica K 2.000.000. **Stenovni fond K 200.000.**

obrestuje vloge na knjižice in tekoči račun po 4 1/2% od dne vloge do dne vzdiga. — Sprejema zglasila za subskripcijo deležev snuječe se „Hotelske družbe z omejeno zavezo Triglav“ po K 500.—, 1000.—, 5000.— in 10.000.

Rentni davek plača banka sama.

Prva domača slovenska pivovarna G. AUER-jevih dedičev

Ustanovljena leta 1854. v Ljubljani, Wolfovo ulice št. 12. Številka telefona 210.

priporoča slavnemu občinstvu in spoštovanim gostilničarjem svoje **marčno pivo v sodcih in steklenicah**